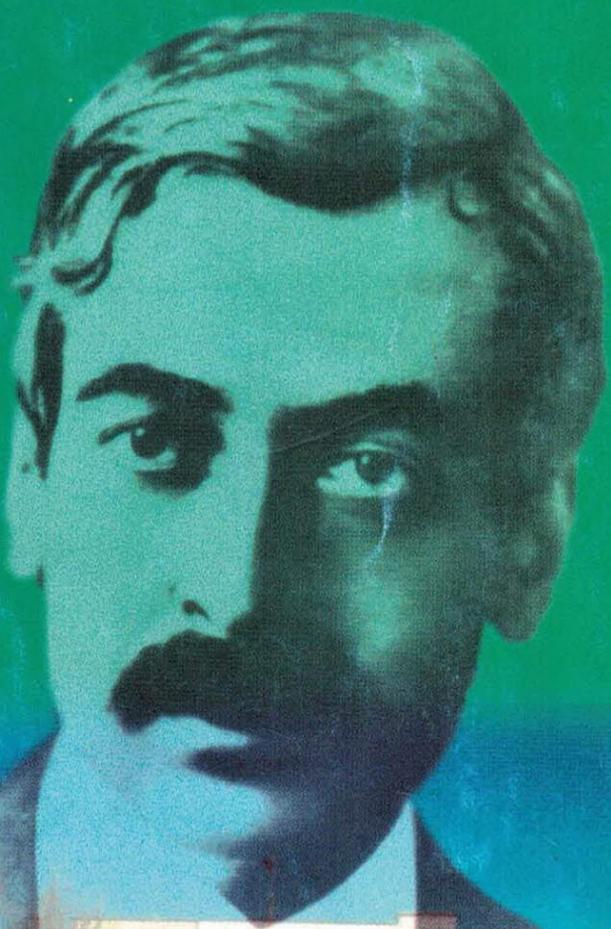

20
години

**СРЕДНО ОБЩООБРАЗОВАТЕЛНО
УЧИЛИЩЕ
"ПЕЙО ЯВРОВ" - Варна**

20

ГОДИНИ

СРЕДНО

ОБЩООБРАЗОВАТЕЛНО

УЧИЛИЩЕ

, „ПЕЙО КРАЧОЛОВ ЯВРОВ“

ВАРНА

Варна
2000

Редакционна колегия:

Дарина Божинова, Аманаска Липчева, Даниела Лазарова, Живка
Дишева, Елена Трендафилова, Стефка Мамеева, Пенка Стоянова,
Мариана Минова, Димитричка Георгиева

Предпечат - Издателство „Славена“
Печат - Издателство „Славена“

Патронът

Пейо Томеев Крачолов (Яворов) е роден на Нова година (стар стил) през 1878 година в град Чирпан и се самоубива на 20 октомври 1914 година.

Още като дете се е отличавал с болезнена чувствителност и впечатлителност, със страх от мрака, сякаш предусетил слепотата след първия опит за самоубийство заедно с Лора.

Истински празник за българската поезия и литература в по-ново време е излизането на първата стихосбирка на Яворов през 1910 година, наречена просто „Стихотворения“.

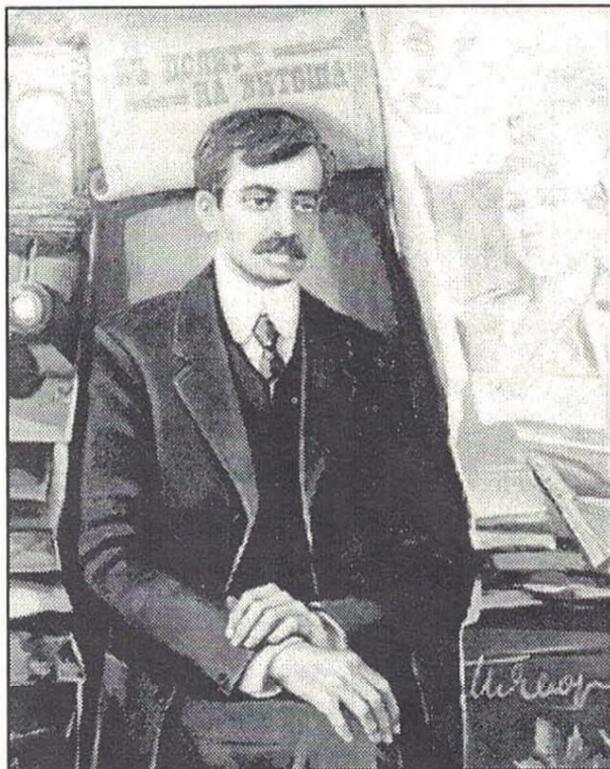
В края на миналия век трайно се свързва с най-елегантния кръг на българската интелигенция и култура - кръга около списание „Мисъл“, в който са Пенcho Славейков, д-р Кръстев, П. Ю. Тодоров. Огромно впечатление оставят стихотворенията и особено поемата „Калиопа“ за Пенcho Славейков и останалите, които се заемат да помогнат на Яворов да се установи в София. По общая на онова време веднага следва прекръщаването му. С жреческия си жезъл Пенcho Славейков дава на Крачолов името Яворов. С този псевдоним големият поет се подписва за първи път през 1899 година.

Гениалният плод на Яворовото социално вдъхновение е малката поема „Градушка“. Основна тема в творчеството му заемат страданията на народа, изразени чрез стихотворенията „На нивата“, „Край огнището“ и други.

През своя житейски път Яворов преживява две силни и драматични любови, свързани с Мина и Лора. Самият живот на поета е жизнена драма. Значителна част от изречените от него думи тежат, сякаш са написани с кръвта на две самоубийства:

„Аз не живея, аз горя. Непримириими
в гърдите ми се борят две души:
душата на ангел и демон.“

Ат. Липчева - педагогически съветник

Историята

За периода 1975 - 1979 година жителите на квартал „Владислав Варненчик“ неимоверно бързо нарастват. От 65 ученици през 1975 година те вече надхвърлят 3000 към 1979 година. Това поражда и необходимостта от създаване на ново училище.

През есента на 1979 година на голямата поляна в III микрорайон в квартал „Владислав Варненчик“ започват строителните работи на нова училищна сграда. Тогавашният кмет на Варна Христо Тошков прави първата конка.

На заседание на педагогическия съвет (15 ноември 1979 година) се оформят три предложения за име на училището - „Георги Сава Раковски“, „Гео Милев“ и „Пейо Крачолов Яворов“.

На 15 януари 1980 година ИК на ОНС - Варна, уведомява ръководството за решението си новото училище да се именува „Пейо Крачолов Яворов“.

Изработено е знаме на патрона. Класовете проучват живота и творчеството на големия поет, организират се рецитали по негови стихове. От

събранныте материали се подрежда изложба, сред които е юбилейният медал по случай 100-годишнината от рождението на Яворов.

Тържественото именуване на училището става на 30 май 1980 година в салона на Дома на културата на транспортните работници. Сценарий изготвя комисия в състав Дишев, Койнов, Градишака, Кондова, Георгиева, Караджова, Кателиева, Петрова, Валева. Слово за живота и дейността на патрона изнася Димитър Дишев - тогавашен директор на училището.

През 1984 година приключва строежът на седемте корпуса на училищната сграда. На 12 януари 1984 година делегация на МНП, водена от министъра Александър Фол, тържествено открива училището като основно. От учебната 1983/84 година то е преобразувано в ЕСПУ, а от 1989/90 година - в СОУ „Пейо Крачолов Яворов“ с 2300 ученици, обучавани от 94 учители.

Учебните занимания се провеждат в 51 учебни помещения, от които:

- 30 класни стаи;
- 12 специализирани кабинета по физика, химия, биология, география, история и 6 възможности за компютърни кабинети;
- 5 учебни работилници;
- 3 физкултурни салона;
- закрит плувен басейн.

В досегашното си съществуване училището е изградило своя система от традиции, свързани с годишния учебен цикъл:

- откриване на учебната година;
- отбелязване на патронния празник;
- тържествено изпращане на абитуриентите;
- благотворителни концерти;
- изложби, конкурси, турнири и други.

Към училището функционират танцов състав, модерен балет, духов оркестър, мажоретен състав, хор и спортни секции. Учителите по физическо възпитание работят по утвърдена програма. Резултатите са налице - призови места на турнирите по хандбал, баскетбол, футбол, художествена гимнастика, аеробика.

От 1998 година в СОУ „Пейо Крачолов Яворов“ в първи клас се въвежда ранно чуждоезиково обучение. От 1999/2000 година в гимназиалния етап са разкрити паралелки с хуманитарен и природо-математически профил.

Училището се гордее с отличните постижения, които показват учениците на олимпиади по математика, химия, биология, български език и литература, машинно чертане; първи места на викторините по руски език.

В СОУ „Пейо Крачолов Яворов“ - Варна, работи амбициозен високо квалифициран учителски колектив, който е пренесъл традициите от миналото, поглежда трезво към настоящето и с вяра и надежда крачи към бъдещето.

Дарина Божинова - директор

Учителски колектив - 1999/2000 година

Дарина Божинова - директор

Мариана Минова - помощник-директор УД

Катя Жечева - помощник-директор УД

Ваня Турлакова - помощник-директор АСД

Начални учители

Пенка Никова
Десислава Даскалова
Пенка Краева
Цветанка Дакова
Пепа Михайлова
Миланка Филирова
Златка Праматарова
Богдана Димитрова
Мария Христова
Живка Тодорова
Добринка Йосифова
Ивелина Кръстева

Венета Димитрова
Марияна Господинова
Галина Мавродинова
Румяна Златева
Добринка Маринова
Иванка Тодорова
Станка Георгиева
Величка Димова
Донка Косткова
Искра Христова
Красен Зандов

Български език и литература

Николинка Димитрова
Живка Дишева
Ваня Пейчева
Цветанка Желева
Димитричка Георгиева

Лиляна Златева
Марийка Атанасова
Тошка Георгиева
Юлияна Емилова

Английски език

Даниела Лазарова

Цецка Йорданова

Френски език

Красимира Димова
Георги Георгиев

Бисерка Йончева

Немски език

Мариана Петкова
Мариана Кузманова

Константинка Гочева

Руски език

Ирена Ангелова

Станка Досева

Математика и информатика

Валентина Костова
Мария Иванова
Цонка Ангелова
Василка Михова
Живка Петрова

Станка Жекова
Таня Павлова
Жечка Стоянова
Иван Кирчев

История и философия

Елена Трендафилова
Стефка Лефтерова

Емил Миланов
Мария Николова

Физика

Наташа Иванова

Химия

Соня Генева
Светла Батоева

Татяна Панова

Биология

Маргарита Маринова
Савка Куртева

Бисера Желязкова
Миланка Генова

География

Росица Стойчева

Диана Цанкова

Изобразително изкуство

Димитър Веселинов

Светлана Трифонова

Музика

Недялка Коева
Пенка Димитрова

Татяна Пемкова

Физическа култура и спорт

Лилия Димова
Стефка Мамеева
Виктория Стойчева

Йордан Аначков
Пенка Стоянова

Икономика

Десислава Станева

Педагогически съветник

Аманаска Липчева

Административен персонал

Любка Метева - библиотекар
Тодорка Митева - касиер
Соня Василева - технически секретар
Щиляна Панчева - домакин

За спортната слава на учениците от СОУ „Пейо Крачолов Яворов“ - Варна

Турнири „Хандбал“ -

седем I-ви места

две II-ри места

три III-ти места

Състезания „Лека атлетика“ -

дванадесет I-ви места

шест II-ри места

две III-ти места

Състезание „Тенис на маса“ -

четири I-ви места

четири II-ри места

три III-ти места

Турнир „Баскетбол“ -

три I-ви места

седем II-ри места

пет III-ти места

Състезание по спортна стрелба -

три I-ви места

Състезание по борба -

две I-ви места

две III-ти места

Състезание „Художествена гимнастика“ -

две I-ви места

едно III-то място

Турнир по народна монка -

едно I-во място

едно III-то място

едно I-во място

три III-ти места

едно I-во място

едно II-то място

Турнир по футбол -

едно II-то място

Състезание по плуване -

две II-ри места

Учителско творчество

Като учители в СОУ „П. Кр. Яворов“ са работили художници:

- Кремена Чакърова - приложно изкуство;
- Ангелина Димитрова - живопис;
- Евгени Кръстев - графика;
- Виолета Владиславова - живопис.

В периода, през който са работили в СОУ „П. Кр. Яворов“, свои стихосбирки са издали:

- Емил Марков - „Лъв стори“, 1993;
- Венера Гаврилова - „Изплакана болка“, 1995;
- Теменуга Marinova - „Сладък живот“, 1996;
- Юлияна Емилова - „Не-съвършенство“, 1994; „Следа по камъка“, 1999.

По идея на Нейко Нейков и с участието на Юлияна Емилова започва издаването на поредица „Речник-помагало на остарели и непознати думи в творчеството на български класици“. През май 2000 година са отпечатани: I книга - за Любен Каравелов; II книга - за Иван Вазов.

„Хора, бдеме“,
нн.м., 77/57, 95
Виолета Влад

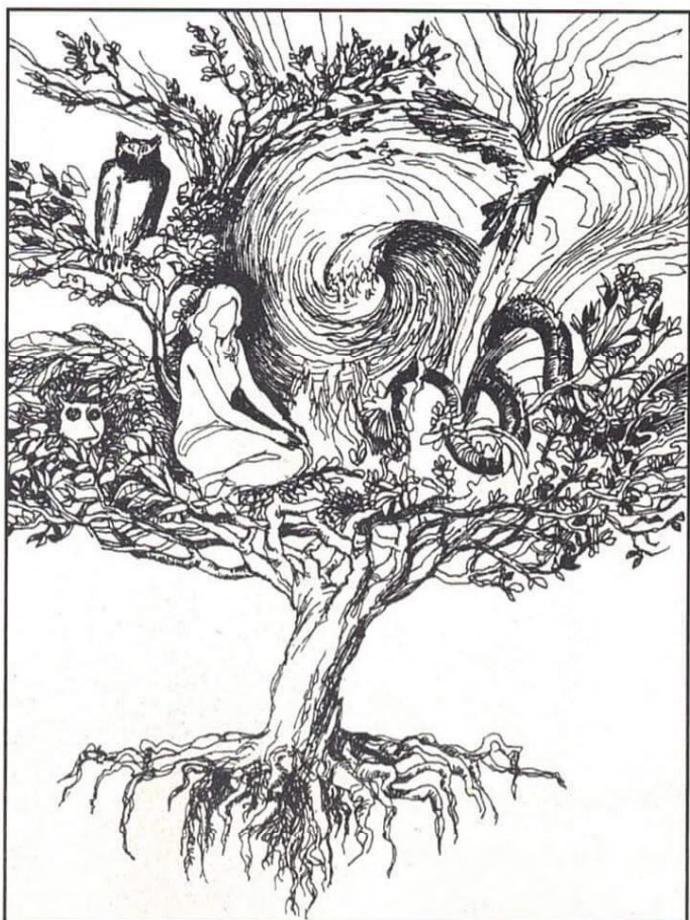
Изворът

Ако веднъж си пил от Богата,
станала вино,
си вярващ завинаги.
Има пътища; които не си извървял,
но знаеш за тръните
на крайпътните храстни.
Може да не си докоснал извора,
но гърлото ти предчувствува
сладостта на Богата.
Когато не си срещнал любов
това не означава,
че я няма никъде
по напечените от самота улици
и зеленясалите скали на прибоя.

Пил си от виното.
Остава
да превърнеш живота си в чудо.

Юлияна Емилова

Евгени Кръстев
Графика към цикъла
„Превъплъщения“ от Юлияна Емилова

Наняка се сърцето ми, мамо,
како пемите ти през лятото.
А още е толкова рано
да жаля за изпялото.

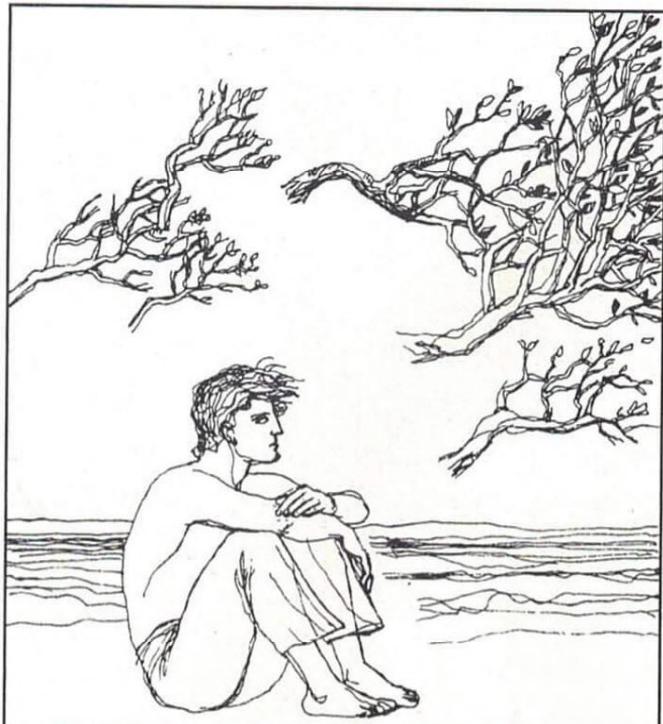
Утромо все ме настига
по средата на пътя.
Вяра ли не ми достига
в светлото да пристъпя?

Дълго мълчах от злоба
към тия, дето продавам
за два гроша гроба
и за толкова - хляба.

Пет пари не давам
за чистичко знаме.
Трябва ми куршумено,
за да му вярвам, мамо.

Теменуга Маринова

Евгени Кръстев
Графика към цикъла
„Превъплъщения“ от Юлияна Емилова
12

Ученическо творчество

Благодаря, учителко любима!
Благодаря! - изричам в този час.
И кромко сядам аз на чина,
къдемо учеше ме в първи клас.

Благодаря за твоето търпение,
за мъдрите, приятелски слова,
за твоите съвети и умение
на всеки да раздаваш доброта.

Благодаря, че ти направи
от мен, детето - личността,
и много сила ти ми даде
напред с нея да вървя.

Напред га крача, га не спирам
пред трудности и във бега,
света навред га преоткривам
с гордо вдигната глава!

Благодаря, учителко любима!
Благодаря! - изричам в този час.
И нека га пребъде твойто име,
и нека вечно да звучи и твоят глас!

19.03.1999 г.
Варна

Геновева Христова,
I клас, випуск '74

Училище „Яворов“

Зашо Съдбата тъй неизменима
компанията твоя пожела,
но, поеме, не се отчайвай ти,
ний славим твоите творби.

Училище със твойто
име построихме,
със слава, чест и доброта
и ние горди сме с това!

В училището твое
децата най-добри
желаят да те видят,
но няма как, нали?

Райна Костадинова Атанасова, VIa клас, 1999/2000 г.

Моето цвете за Еврона

Аз искам тежкия живот да победя,
а той от ярост да замрона,
навред любов да възцаря
със чудно цвете за Еврона.

А то да бъде цвят на обичта
и мириসът му щастие да носи,
навред да разпилява нежността
сред хората - богати, бедни, боси...

Чрез него лошите добри да стават
и да обикват своя враг дори,
че Господ Бог на злия не прощава!
И Той не може да греши!

Десислава Вълчева Парашкевова (сега ученичка в VII a клас, 1999/2000 г.) със стихотворението „Моето цвете за Европа“ печели III място в международния конкурс „Европа в училище“, 1998 година. През следващата година Десислава получава поощрителна награда за участието си в литературния конкурс „Ястrebино“, специална награда на национален конкурс „Любовта в нас“ със стихотворението „На среща с любовта“ (14 февруари 2000 г.), II-ра награда в общински конкурси „Моята България“ с есето „Ти чужденецо не познаваш моята България“ (3 март 2000 г.), две I-ви награди в училищни конкурси за проза и поезия.

Ново чувство

Любов, любов,
бисерна сълза,
любов, любов,
на всекого мечта.

Това ли е любовта -
нежна капчица роса.
Колко е красива,
колко е прекрасна тя.

Не е никаква лъжа,
тя е истински сапфир,
който блести безспир
и те привлича със своя мир.

Теодор Иванов, III в клас, 1999/2000 г.

Приказка за Слончо и Бухльо

Някога, много отдавна, в гъста гора, населена с много животни, имаше едно семейство слончета - мамко Слон, мама Слон и малко слонче, наречено Слончо.

Слончо не беше срамежлив, но не беше и нахален. Беше игриво малко слонче. На врата си носеше голяма яркорозова панделка, имаше и жълта шапчица.

Слончо имаше един, но добър приятел. Този негов приятел беше едно малко симпатично бухалче, казваше се Бухльо. Бухльо имаше големи очила - като лупи, имаше бяла ризка с малка синя вратовръзка.

Веднъж Слончо и Бухльо решиха да направят изненада за родителите си. Набраха големи букети цветя за своите майки. В букета имаше най-различни цветя. Ще ви кажа някои от тях: имаше горски теменужки, благоуханни маргаритки, лилави камбанки и красиви минзухари. Щом се прибраха по къщите си, те взеха по една кошница и различни по цветът кордели. Украсиха кошниците с корделите и грижливо подредиха цветята вътре. За бащите си направиха по едни красиви и меки чехли от горски мъх и листа.

След като родителите им се върнаха, ахнаха от радост! Майките им веднага започнаха да търсят подходящо място за своя подарък. Бащите им се разхождаха наляво и надясно с новите си чехли. Денят мина весело и безгрижно.

На 15 септември, точно на рождения ден на Бухльо, двамата приятели тръгнаха на училище. Вярно, малко се страхуваха от горския учител Лисан, но той беше добър човек.

През първия учебен ден те бяха малко паникьосани, но учителят забеляза това. Първо ги изпитаха за най-елементарното, например колко прави $1 + 1$, и двамата отговориха вярно, но с малко колебание. За да не си помисли учителят, че нищо не знаят, те набраха чудесен букет от маргаритки. Той беше много доволен и ги похвали пред родителите им.

Бухльо и Слончо бяха неразделни и добри приятели.

Яница Стоева, II б клас, 1999/2000 г.

